

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

♦ 7(8)

JUULI

1990 ♦

PATMOSE SAAREL

Selle kaastöö nn. viiendast evangeeliu-
mist saatis Olivia Koovit Bergeron. Teata-
vasti on Piiblis neli otsest evangeeliu-
misse Jeesuse elust ja tööst.

Ilmutuse raamatul on nime-
tatud viiendaks evangeeliu-
misse. Neli, mille
evangeeliu-
mide nime all tuntud kirjatööd
Piiblis (Matteuse, Markuse, Luka ja Jo-
hannese), kirjeldavad neid häid sõnumeid
ja hoiatusi, mida Jeesus andis sõna ja teo-
ga maa peal elades. Ilmutuse raamat aga
räägib või ilmutab seda, mida Taeva aus-
se läinud Jeesus teeb meie kasuks juhtides
ja kaitses oma rahvast keset maailma ül-
dist allakäiku.

See oli umbes 95 aastal m. a. j., kui
apostel Johannes istus üksinda väikesel
kaljul Egeuse mere saarel Jumala sõna
pärast. (1) See saareke on umbes 13 km
pikk ja 2–6 km lai. Kuhu ta iial vaatas,
igal pool ikka meri... meri. Ei ühtegi
armast sõpra, ei ühtegi kaastöölisi, kelle-
ga mõtteid vahetada...

Oksilduses, kurbuses rändasid Johan-
nese mõtted tagasi Jeruusalemma ja Juu-
damaa küngetele, kus ta oli Jeesusega
kõndinud kolm ja pool aastat. Kui hinda-
matult kallid olid mälestused neist päe-
vist, kui ta koos teistega oli järginud
Jeesusele. Kui eriliselt kosutavad olid
hingamispäevad koos hingamispäeva Isan-
daga, kes oli neid õpetanud õigesti mõist-
ma ja pühitsema õnnistatud seitsmendat
päeva. (2) Tol ajal oli tal veel soov koos
oma venna Jakooobusega saada kõrgemat
kohta Jeesuse kuningriigis. Ta ihaldas
maisest au ja hiilgust, samal ajal kui Jee-
sus kõneles neile oma eeltulevast kannatusest
ja surmast.

«Teie ei tea, mida te palute,» ütles
Jeesus, kuid Johannes arvas, et ta suudab
ja teab kõik. (3) Nüüd ta vend Jakooobus

oli tapetud mõõgaga ja ka kõik teised
kolleegid olid surnud saatanliku vägival-
la läbi. Ka Johannes oli valmis surema
evangeeliu-
mide tunnistajana ning teda pan-
di keevasse õli katlasse. Kuid seal juhtus
ime — tema Issand Jeesus hoidis teda
ja kui ta välja tuli, ei olnud ühtegi põle-
mise märki ta kehal — milline ime! Jee-
sus ei unustanud oma ustavat sulast.

Ohel ilusal hingamispäeval, kui Johan-
nes sellele mõtles, kuulis ta ingli häält,
kes käskis teda kõik üles kirjutada, mida
Jeesus tahtis talle näidata. (4) Ingel kan-
dis teda mäe otsa ja ta oli vaimus nä-
gemuses, kus talle näidati aulisi taevalik-
ke asju, mida inimliku mõistusega ei suu-
da tunnetada.

Ingel rääkis ja järsku Johannes nägi
aulises nägemuses hiiglasuurt linna, mi-
da sõnadega on võimatu kirjeldada, see
laskus aeglaselt alla. See oli Jumala püha
linn, mis saab olema igavesti Jumala ku-
ningriigi pealinnaks. Ta oli säteandav ja
ehitud kalliskividega nagu pruut oma me-
hele pulmapäeval. Linn oli täidetud Ju-
mala au ja hiilgusega. (5)

Linna ümbritses müür ja tal olid
pärlist väravad, mis olid alati avatud.
Iga värava juures seisis ingel, mitte et
vaenlasi ära hoida, vaid tervitada neid,
kes sisse ja välja käisid. Igal väraval
oli nimi — kaheistkümnelt Iisraeli laste
suguharu nimed.

Linna müüri aluskivid olid ehitatud
kõiksuguste kalliskividega, mis hiilgasid
ja säteandasid rohkem, kui inimene keel

oskab kirjeldada. Linna pikkus, laius ja
kõrgus olid kõik ühesuurused, nagu hiig-
lasuur kuup, meie mõõdu järele umbes
2400 km iga külj. Milline suur linn!

Kui Johannes seda linna lähemalt vaa-
tas, ei suutnud ta oma silmi uskuda —
linna aluskividele oli graveeritud kahe-
istkümnelt apostli nimed — tema kol-
leegid! Ta luges läbi pisarate: Peetrus,
Jakooobus, tema vend, Johannes — tema
nimi — on see võimalik? Oh Jeesus, ma
ei ole seda väärt... Sa õpetasid mind
kannatlikult üle kolme aasta, kuid mina
olin täis enesearmastust ja uhkust... Oh
Jumal, kuidas Sa mind oled armastanud
ja lõpuks minu nime pannud linna alus-
müürile. Oh armas Jeesus, kui väga ma
Sind armastan, kui väga ma igatsen
selles aulises linnas kuldset tänaval kõn-
dida ja Sind austada ja kiita igavikus!

Ka mul on lootust sinna saada ainult
Jeesuse armastuse ja ohvri läbi. Ma tä-
nan ja kiidan Sind, mu armas Jeesus, ja
tahan oma südant Sulle täna uuesti pü-
hendada ja Sinu abiga võidelda, et ükski
maine toredus ega kiusatus ei suudaks
mind ahvatleda. Sinna linna saavad min-
na ainult need, kes on puhta südamega
ja kelle nimed on üles kirjutatud Talle
Eluraamatusse. (6)

Aitaks Jumal meid kõiki sellist ees-
märki saavutada, on mu palve.

OLIVIA KOOVIT BERGERON

1) Ilm 1,9; 2) Mrk 2,27-28; 6,2; 3) Mt
20,20-23; 4) Ilm 1,10; 5) Ilm 21,10-21;
6) 21,27.

Armastage üksteist!

«Ärgu olgu teil midagi kellegagi võl-
gu, kui et te üksteist armastate, sest kes
teist armastab, on käsu täitnud. Sest
käsk: «Sa ei tohi abielu rikkuda; sa ei to-
hi tappa; sa ei tohi varastada; sa ei tohi
ülekohut tunnistada; sa ei tohi himusta-
da», ja iga teine käsk on kokku võetud
sellesse sõnasse: «Armasta oma ligimest

nagu iseennast: «Armastus ei tee ligime-
sele kurja; siis on armastus käsu täitmi-
ne.» Ro 13,8-10.

Issand,

mul on endaga palju tegemist,
aga Sina ütled, et pean kõikidele inimestele
oma sõbralikkust osutama.
Ma näen vaeva oma isikliku saatusega,
saan vaevalt oma tööga hakkama
ja olen sedalaadi inimene,
kes end ületama peab,
et teist inimest kõnetada.

Sina tahad, et ma kõigi nende peale mõtleksin.
Sa tahad, et ma ennast nendest paremaks ei pea,
et ma nende vigu mõista püüaksin
ja nende häda näeksin.
Ma pean meeles pidama,
et nad olemas on ja elavad.
Sina, Issand, oled ligidal.

Sinu nägu omavad mu ligimesed.
Anna mulle sõbralikkust nende jaoks.

«SEST MIS KASU ON INIMESEL SELLEST, KUI TA KOGU MAAILMA KASUKS SAAKS, AGA OMA HINGELE KAHJU TEEKS? MARK. 8,36.

Mis kasu sellest on, kui ma kiirustades hommikpalve tekstist silmadega üle lenda, taipamata, millest on jutt? Mis kasu on, kui ma seejärel tööle torman ja sealt õhtul väsinult ja närvilises meeoleolus koju jõuan? Mis on kasu, kui peame pidusid, mis polegi peod? Mis on sellest kasu, et kaks noort inimest rõõmsalt ja pühalikult üksteisele truudust vannuvad ja paari aastaga selle unustavad? Mis on kasu laste kasvatamisest, kellest paljud rõõmu asemel ainult muret valmistavad? Mis kasu sellest on, et me elame, kui me millalgi ometi sureme? Mis kasu on...? Nii võime lõputult jätkata. Vastuseks jääb

ikka sama: mitte midagi.

On võite, mis end ei tasu.

Jeesus oma küsimuses ei mõtle elu, mida toidu ja joogiga alal hoitakse, vaid seda elu, mis uussünniga vee ja Vaimu läbi algab ja osaduses Temaga elatakse. See elu võib ilma lõputa olla; kuid seda on võimalik ka rikkuda, kui mõtlemafult elatakse, kui «elult midagi saada tahetakse», küsimata, milline on Jumala tahe.

Kui enam Piiblit ei loeta, enam ei palvetata, enam jumalateenistusele ei minna kuna muu on parajasti olulisem —

siis närbub uus elu, sest ta jäetakse ilma kõigest, mis teda toidab ja elus hoiab. Ka siin kehtib sama: mis sellest kasu on, kui Jumala tõde karjääri pärast mängu pannakse? Mis kasu on, et midagi saavutatakse, kui saavutatu muutub koormaks südametunnistusel? Mis kasu on rääkida suuri sõnu vaenlase armastamisest, kui oma venda sallida ei suuda? Mis on kasu lootä igavesele elule, kui samal ajal on ükskõik, mis teiste elust saab?

Kristusega elada tähendab olla täidetud Tema Sõnast ja Vaimust. Sellisest elust on kasu mulle ja teistele siin ja praegu, nüüd ja ka igavikus.

JEESUS JUMALA TAHTTE ILMUTAJANA

Kui Jumal valmistas meie Maa ja inimese, siis Jumala ja inimese südamed tegutsesid koos õnnelikus vastastikus rahuldust pakkavas suhtlemises. Peale pattulangemist jäid inimesed sellest kõrgest eesõigusest — vahetust läbikäimisest Jumalaga — ilma. Siis Jumala armastus avas lunastusplaani läbi tee, mille läbi Maa elanikud võivad ikka taevaga ühendust pidada. Valitud teenrite kaudu ilmutas Jumal oma taht ja tõde, mis ka ülesse kirjutati ja veel hiljem ühisesse kaanonisse — Jumala Sõnasse, Piiblisse — koondati.

Jumala tahe, mis nii selgelt oli inimestele teada antud loomisel ja ilmutatud pühalikult Siinail Jumala oma käega kirjutatud käsulauladel, pidid avaldama õiguse põhimõtteid ja kaitsma üleastumise tagajärgede eest. Käsk on Jumala põhi-seadus. Käsk on antud selleks, et näidata meile pattu ning vajadust Päästja järele. See toimub siis, kui lubame Pühalt Vaimul mõjutada oma südametunnistust. See ülesanne on käsul ka täna.

Kahjuks on Jumala ja inimese vaenlase, saatana, korda läinud pimestada inimese meeli nii, et Jumala tahe ja tõde sai moonutatud ja inimese arvamuste ja traditsioonidega segatud. Jumalale, kes on armastus, hakati vaatama kui rangele kohtunikule, karmile valitsejale, kes nõuab võimatut ja valvsalt jälgib inimesi, et avastada nende vigu ja eksimusi ja neid siis selle eest nuhelda.

Siis saatis Jumal oma Poja, et otsida neid, kes on kadunud. Tulnud elama meiega, ilmutas Jeesus meile Jumalat. Ta oli Jumala Sõna — Jumala mõte, mis oli tehtud kuuldavaks, nähtavaks ja mõistetavaks inimestele.

Jumala poeg tuli taevast, et ilmutada Isa. «Ükski ei ole Jumalat ilalgi näinud; ainusündinud Poeg, kes on Isa süles, on temast kõnelnud.» (Joh. 1 18). Jeesuse sõnad ja teed ühtisid niivõrd Isa tahtega, et Jeesus võis öelda: «Kes mind on näi-

nud, see on näinud Isa» (Joh. 14,9). See-ga kõik, mis me Piiblist loeme Jeesuse elust siin maa peal, on Isa nõu ja plaan inimestega.

Jeesus ütles oma tööst maa peal: «Is-sand... on mind võidnud kuulutama evangeeliumi vaestele; Ta on mind läkitanud kuulutama vabastamist seotuile ja nägemist pimedatele, laskma rõhutada vabadusse» (Luuka 4,18). Jeesus tuli pääst-ma, head tegema, terveks tegema kõiki, keda Saatan rõhus. Tema ennastalgavas hoolitsemises inimese eest, näeme kui väärtuslik on iga inimene Jumala silmis. Inimese päästmine oli Tema ülesanne. See oli Isa ja Poja ühine tahe. «Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu!» (Joh. 3,16).

Inimene oli patustanud ja ära teeni-nud surma. Jeesuse Krisfuse ohvrisurma läbi andis Jumal võimaluse surmast ellu minna. Jumal aga ei saa kinkida igavest elu neile, kes Jeesusesse ei usu, s.t. Tema lepitust vastu ei võta, kes ei taha alistuda Jumala tahtele, Jumala riigi põ-hiseadusele. Jumal ei saa anda igavest elu neile, kes armastavad pattu ja ei taha sellest loobuda. Kui igaveses elus patt ikka veel valitseks inimeste üle, siis poleks see ju mingi rõõmu ja rahu paik.

Inimesena siin maa peal elades täitis Ta kõik käsu nõuded. Ta tuli käsku «suureks ja auliseks» tegema. «Ärge arva-ke, et ma olen tulnud tühisfama käsuõpe-tust või prohveteid, ma ei ole tulnud neid tühistama, vaid täitma.» (Matt. 5, 17). Tema ülesanne oli kaitsa käsu pühi nõudeid. Kui Jumala käsu nõuded oleksid muudetud või tühistatud, siis poleks Kris-tusel olnud vaja kannatada meie üleas-tumiste tagajärgi. «Kuni on taevas ja maa,» ütles Jeesus, «ei kao käsuõpetusest mitte ühtki tähekest või ühtki märgikest, enne kui kõik on sündinud.» Kuigi taev-as ja maa võivad hävida, jäävad jumali-kud eeskirjad püsima.

Jeesuse sõnakuulelik elu täitis käsu nõuded; see tõestab, et inimolemuses on võimalik käsku täita. Kõik, kes kuuletavad nagu Tema, ütlevad samuti, et käsk on «püha ja õige ja hea» (Rooma 7,22); ja kõik, kes astuvad üle Jumala käsku-dest, kinnitavad saatana väidet, et käsk on ebaõiglane ja sellele ei saagi kuule-tuda.

Jeesus ütles endast: «Poeg ei või ise-enesest teha midagi» (Joh. 5,19); «Isa, kes asub minus, teeb oma tegusid» (Joh. 14,10). Jumal on ka meile andnud võima-luse olla võitjad ja elada Jumalale mee-lepärast elu. «Kui te peate minu käsusõ-nu, siis te jääte minu armastusse nõnda nagu mina olen pidanud oma Isa käsusõ-nu ja jään tema armastusse.» (Joh. 15, 10). Kui lubame Kristusel oma südames elada, siis töötab ta meis, et me tahame ja tegutseme «tema hea meele järele» (Fil. 2,13).

Jumal «tahab, et kõik inimesed õnd-saks saaksid ja tõe tunnetusele tuleksid» (1. Tim. 2,4). Jeesus tuli selle kutsega meie juurde alla: «Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise! Võtke endi peale minu ike ja õppige minust, et mi-na olen tasane ja südamest alandlik: ja te leiate hingamise oma hingedele» (Matt. 11,28,29).

Üleastumisega Jumala tahtest alistu-vad inimesed Saatanaile, saades tema alamaiks. Usu läbi Kristuse võivad Aada-ma lapsed saada Jumala lasteks. See on Jumala tahe. ühendada inimesed taas taevase perekonnaga. Aga Jumal ei tar-vita vägivalda ega sunni oma taht pea-le. Ta aga ei saa anda meile kodutunnet, kuni me oleme kodust eemal. Ta ei kasuta oma väge, et meid sundida tagasi pöör-duma. Kuid Ta ootab meid, hüüab meid nimepidi, loodab, et me kuuleme ja vasta-me Tema armastusele armastusega.

MÄÄRATUD KOHTUMISPAIK

(Algus eelmises «Koidutähes»)

Me elame maailmas, kus on väga vähe te asju, mis kestaksid igavesti. Kõigil meile teadaolevatel asjadel on lõpp. Me elame maailmas, kus inimesed valmistuvad päeva vastu, mil nad võiksid oma postilt lahkuda. Nad töötavad kõvasti, teenivad tasa oma maja, nende ukse ees on lilled ja akende ees kardinad. Ja siis, kui unistused on peaaegu täitumas, tabab neid haigus. Tuleb arst, haiglaarved kasvavad üle pea, kulutuste katteks peab ära müüma maja. Peagi on järele jäänud vaid hauasammas, mälestusmärk murtud südamele.

Me elame maailmas, kus kunstnik valmistub lõuendile maalimisest. Ta maalib ja mida aeg edasi, seda rohkem õpib ta jäädvustama kauneid pilte enda ümber. Hädavaevu õnnestub tal ennast lõuendist eemale kiskuda, et süüa ja puhata. Kuid loometöö kõrgpunktis hakkab tal käsi värisema ja ta peab tööst loobuma.

Me elame maailmas, kus astronoom võib vaadelda tähistaevast tundlikumate aparaatidega kui kunagi varem. Ta pühendab ennast uurimistööle. Ta veedab universumit jälgides unetuid öid. Ja just siis, kui ta on avastamas kõige silmapaistvamaid imesid, hakkab tal silm tumema ja ta peab arakstehtuna tagasi astuma.

Laulja teeb karjääri, lauldes meistrite oratooriume. Kui ta kõrgeid noote helistab, on kuulajad võlutud. Just siis, kui ta on parimas vormis, hakkab ta hääl murduma ja ta peab karjäärist loobuma.

Arimees süveneb äriasjadesse. Ta paneb oma parimate aastate jõuvarud üha kasvavasse ettevõttesse. Kuid ka tema leiab varsti, et kuldkauss hakkab purunema, hobekõis kalkema, ning tema karjäär lõpeb.

Kuigi inimesed selles maailmas kõikjal unistavad, seavad eesmärke ja teevad

plaane, vaevab neid teadmised, et miski ei kesta, miski ei ole siin elus igavene. Alles taevas mõistame me igaviku tähendust.

Küsimus on: kas Sina oled seal? Sa võid öelda: oh, minu jaoks on see liiga kõrge, ma ei suuda seda iialgi saavutada. Sellises maailmas pole mulle kohta. Ükskord küsisin ma ühes klassis, mida nad taevasse saades kõige esimesena teeksid. Üks noormees üfles: «Kui ma taevasse saaksin, oleksin ma nii üllatunud, et ma ei teaks, mida teha!»

Kuid Ef. 2,13 annab meile igapäevase lootust, sest seal räägitakse, kuidas me saame seal olema: «Aga nüüd olete teie, kes enne olite kaugel, Kristuses Jeesuses saanud ligi Kristuse vere läbi.» Kas Sulle tundub, et Sa oled kaugel? Jeesuse vere läbi, Tema surma kaudu oled Sa saanud lähedale. Taevast ei saa ära teemida ega kinni maksta. Taevas on and. Kõik, mida Sa pead tegema, on see vastuvõtta.

Kas Sa oled päästetud? Kuidas Sa võid teada, kas Sa oled praegu päästetud? See sõltub ka sellest, mida Sa selle termini all mõtled. Kreeka keeles on päästmise tähenduses kolm sõna. Üks neist tähendab: «Kas ma usun, et Jeesus suri inimkonna eest?» Teine tähendab: «Kas ma praegu olen Jeesusega päästvas ühenduses?» Ja kolmas: «Kas ma ükskord tulevikus olen päästetud?»

Luba mul küsida, kas Sa usud, et Jeesus suri inimkonna eest? Kui nii, siis Sa oled selles mõttes päästetud. Kas Sa praegu oled Jeesuse Kristusega päästvas ühenduses? Kas te räägite omavahel? Ka, Sa täna rääkisid Temaga? See jääb Sinu vastata. Me ei peaks muretsema selle pärast, kas me kunagi tulevikus oleme päästetud või mitte... Me ei saa ette öelda, mida me võime vahepeal otsustada. Kuid me võime teada, et me oleme täna päästetud, ja me võime jätkuvalt iga päev vali-

da Jumala. See on väga tähtis. Kas Sa oled võtnud vastu Jeesuse ja Tema vere, mis toob Su täna taevale lähemale? Sa võid selle valiku teha.

Jh. 5,24 ütleb, et kui me oleme Jeesuse vastu võtnud ja Temasse usume, oleme me juba pääsenud surmast elusse. 1. Jh. 5,12 ütleb: «Kellel on Poeg, sellel on elu; kellel Jumala Poega ei ole, sellel ei ole elu.» Mida tähendab: mul rn Jumala Poeg? Nii nagu ma ütlen: mul on naine. Miks ma ütlen, et mul on naine? Sellepärast, et mul on temaga erilised suhted. Me ütleme: mul on naine, mul on mees, mul on sõber. Sellega me mõtleme, et me oleme nendega isiklikult osaduses, ühenduses. Kui Sul on Jeesus, oled Sa Tema pääste vastu võtnud ja Sul on Temaga erilised suhted.

Jeesus on kindlustanud reaalse paiga nimega taevas neile, kes seda hindavad. On inimesi, kes oleksid taevas väga õnnelikud, ja Jumal lubab oma suures armastuses neil ennast hävitada. Taevas on neile, kes seda hindavad sellepärast, et seal on Jeesus ja sellepärast, et nad Teda tunnustavad ja armastavad. Nad teavad, mida tähendab elada taevast väljas, ja nad oskavad hinnata endale osaks saanud õnnistusi mõõdunu taustal.

Keegi küsis ühelt väikeselt poisilt: «Mis on sool?» Poiss ütles: «Sool on see, mis kartulid ära rikub, kui teda seal ei ole.»

Samamoodi me võime öelda, et armastus on see, mis abielu nurja ajab, kui teda pole. Suitsetamine — kui Sa ei suitseta, teeb Sind terveks. Vesi ajab Sind janutama, kui kaev on kuivanud. Kurbus teeb Sind õnnelikuks, kui teda enam pole. Pisarad, kui nad on ära pühitud, toovad Sulle rõõmu. Sul on hea meel surmast, kui see on igaveseks möödunud. Ja taevas teeb Sind kurvaks, kui Sa ei usu Jeesusesse.

Kuid meie, kes me täna Jumala Sõna töötused vastu võtame, võime igatsusega oodata õnne, mille Jeesus on oma rahvale valmistanud reaalses kohas, kohas, mida nimetatakse taevaks.

Patu vihkamine vabastab patust

Jumala armastuse suurus kogu maailma vastu on võrratu. «Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saa hukka, vaid et temal peab igavene elu olema. Sest Jumal ei ole lükanud oma Poega maailma, et ta maailma üle kohut mõistaks, vaid et maailm tema läbi õndsaks saaks.» Jh. 3,16, 17

Jeesus ei möödunud ühestki haigest, abivajajast ja ka patusest ükskõikselt. Kui Teda kutsuti, oli Ta valmis istuma ühes lauas «tõlnerite ja patustega». Tema armastus oli kaasatõmbav.

Jeesus teadis, et paljude armastus Tema vastu ei olnud kuigi sügav. See oli vaid poolehoid sellele isikule, kes minu hädadest hoolis, mind aitas, mind tunustas. Kuid Jeesus soovis avada armastuse, mis ei oleks enam enesekeskne.

Jeesus asetaski jumalikud huvid mitte ainult kõrgemale, vaid õpetas, et kõik, mis seda kõrgemat maha kisub, on vihkamise väärt. Ükski sulane ei või kahte isandat teenida, sest kas ta vihkab üht ja armastab teist või hoiab ühe poole ja põlgab teise ära.» Lk 16, 13

Kõlab paradoksina: Jeesus on armastus! Jeesus nõuab vihkamist!

«Temaga käis palju rahvast ja tema pöördus ning ütles neile: Kui keegi tuleb minu juurde ja ei vihka oma isa ja ema ja naist ja lapsi ja vendi ja õdesid

ja veel pealegi oma elu, see ei või olla mu jünger.» Lk 14,25,26

Jeesus esitas suurt ja kõikehaaravat armastust, mitte nivelleeritud armufilosoofiat. Tõeline suur armastus toob kaasa ka vihkamise kõige selle suhtes, mis teeb valu, vaeva ja häda minu armastatule.

Jeesus ei esita armastuse sihina kedagi teist kui ainult ennast. Kiindumus ja mõjutused teistelt tähendavad Jeesuse mittearmastamist. Kui Aadam armastusest naise Eeva vastu võttis temalt keelatut, siis ei armastanud ta Jumalat, vaid saatis Jumala Poja ristisurma.

Mis on see, mis valmistab meie armastatud Jeesusele valu — need on meie patud. Need viisid Ta Kolgatale piinlema ja need valmistavad piina Talle meie Eestkostjana taevases pühamus. Piibel annab meile patu definitsiooni: patt on see, mis on käsu vastu. Tähendab, kui Jeesus kutsub üles oma järgijaid armastuses edasi minema, seostub see täiesti loomulikult patu ja käsut üleastumise vihkamisega.

Kord ühes majas tapeti salapäraselt asjaoludel perenaine. Süüdlast ei leitud. Matustel kutsuti kogunenud sugulasi ja naabreid lõpuks heitma viimane pilk veel avatud kirstu enne selle sulgemist. Üksteise järele lähenesid ja möödusid matustelised. Akki, ei tea kust, kargas inimeste vahelt lähenejale kallale kass. Hiljem selgus, et see oligi tapja, üks naabritest.

Armastus oma perenaise vastu tekitas kassis viha tapja vasfu.

Meie oleme kuulnud Kristuse surmast, see on meie vaimusilma ette Jumala Sõna kaudu otsekui maallitud.

«Teda haavati meie üleastumise pärast, löödi meie sütteude tõttu! Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu.» Js 53,5 Armastus Jeesuse vastu äratas meis püha viha patu ja üleastumise vastu (Jh 2,17). Armastus Krisfume vastu teeb mõeldamatuks, et veel peaksime elama Jumala käsu salgamises või otseses üleastumises. «Kas peame jääma patusse, et arm suureneks? Ei mingil kombel. Meie, kes oleme ära surnud patule, kuidas peaksime veel selles elama.» Rm 6, 1,2

Kui me nii armastame Jeesust ja vihkame pattu, ei saa meid keegi süüdistada, et me käsu täitmise läbi õige mõistmist ära teenime. Truu abikaasa ei mõtle oma truudusega abikaasa armastust ära teenida! Ei, armastavale südamele on truudusetus vastik. Jeesus andis oma armastuse kaudu käsut üleastumise vihkamise, selle omamine toob kaasa kõige loomulikuma vastikuse patu suhtes. Meie elu ei ole võitlus meelitava patuga ja järeleandmistega, vaid sügav poolehoid Jeesusele.

Midagi ei vihka Saatan rohkem, kui seda, kui inimesed Jeesust tõepoolest armastavad ja seda oma praktilise suhtumisega Jumala kümnisse käsku näitavad.

«Ja lohe sa vihaseks näse peale ja läks sõdima nendega, kes naise soost (Järg 4. lk.)

Patu vihkamine...

(Algus 3. lk.)

ülejäänud ja kes peavad Jumala käske ja kellel on Jeesuse tunnistus.» Ilm 12, 17

Kuulutuse viimasele rahvapölvale esitab meile Jumala suhtumisi leigesse ja enesega rahulolevasse kristlusesse «et sa oled leige... siis tahan ma sind suust välja sülitada.» Ilm 3, 16

Mis puudub? Tõde, tarkust ja palju muud on, aga puudub armastust tõendav

osa — viha patu ja üleastumise vastu. See ongi leigus. Värisetakse ja ollakse pinges majandusliku, rahvusliku ja poliitilise ülekohtu pärast, aga ei tunta mingit pinget ega vaeva astudes üle Jumala / äskudest, mis tõid süütule Jumala Tallele seliseid tohutuid kannatusi.

Suuri hulki patuseid kujutatakse süütult kannatajatena. Kas on nad võrreldavad Jeesusega Kolgatal? Ilmutuse raamatu vali hüüd kõlab: «Suur Baabülön on saanud kurjade vaimude eluase-meks ja kõigi rüvedate vaimude ulualu-seks ja kõigi rüvedate ja vihatud lindude

pesapaigaks. Minge välja temast minu rahvas, et ei saaks nende pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlus.» Ilm 18, 2, 4

Jumala iseloom on muutmatu. Ta on pattu alati vihanud ja sellest samast meelsusest pakub ta osa igale oma armastavale järelkäijale.

Jeesus hüüab: «Tuld ma tuln viskama maa peale ja mis ma muud tahaksin, kui et see juba oleks süüdfadud.» Lk 12, 49

V. LÖHMUS

Kes usub ja keda ristitakse?

(Algus «Koidutähes» jaan. 1990)

17 Ülestõusnud ja taevaläinud Jeesus Kristus on ülepreester taevases pühamus.

«Aga peasi selles, millest me kõneleme, on see: meil on selline ülepreester, kes istub Ausuuruse istme paremal käel taevas, pühamu ja tõelise teigi ametitajaja, mille on ehitatud Jumal ja mitte inimene.» Hbr 8, 1, 2.

Tanieli raamat esitab Kristuse teiseks tulekuks ettevalmistava kohtuaja alguse-na kahetuhanda kolmesaja aatase perioodi lõpu. Kohus toimub taevases pühamus.

«Kohus võttis istet ja raamatud avati!» Tn 7, 10;

«Kui kaua kestab see nägemus alalistest ohvrist ja hukutavast üleastumisest pühamu ja väe tallata-andmisest? Ja ta ütles mulle: «Kaks tuhat kolmsada õhtut-hommikut! Siis saab pühamu taas oma õiguse!» Tn 8, 13, 14

Seda perioodi käskis ingel hakata arvestama «sõna väljumisest Jeruusalemma taastamiseks» Tn 9, 25. Selline käsk anti Pärsia kuninga Dareiose poolt 457 a. e. m. a. (vt. Esra 7, 7—15).

Peale selle perioodi lõppu 1844. aastast algas maa peal eriline ettevalmistus Jeesuse Kristuse taastulekuks paralleelse arupidamisega taevases kohtus, pühamus, kus Kristus ise kostab oma lunastatute eest.

«Ja ta ütles suure häälega: «Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund, ja kumardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad!» Ja veel teine ingel järgnes temale ning ütles: «Langenud, langenud on suur linna Baabülön, kes oma hooruskiima viinaga on jootnud kõiki rahvaid!» Ja veel kolmas ingel järgnes neile ning ütles suure häälega: «Kui keegi kumardab metsalist ja tema kuju ja võfab tema märgi oma otsaesisele või oma käe peale, siis see saab ka juua Jumala kange viha viinast, mis segamata on valatud tema viha karikasse; ja teda peab vaevatama tules ja väävlis pühade inglite ees ja Talle ees.» Ilm 14, 7—10

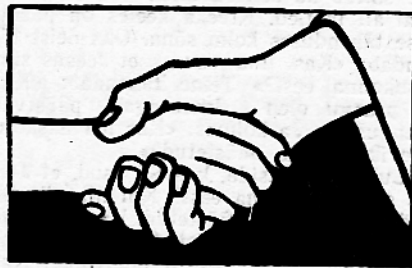
18 Jumal on asetanud oma kogudusse Püha Vaimu annid, nagu on loetletud I Kr 12, ja Ef 4. ptk. Need annid toimivad kooskõlas Piibli jumalike põhimõtetega ja on antud, et «püha inimesi täielikult valmistada abiliste tööle Kristuse ihu ülesehitamiseks» Ef 4, 12. Prohvetikuulutamise Vaim on üks ülejäänute koguduse tunnus.

«Ja lohe sai vihaseks naise peale ja läks sõdima nendega, kes naise soost olid

üle jäänud ja kes peavad Jumala käske ja kellel on Jeesuse tunnistus.» Ilm 12, 17

Kummarda Jumalat, sest Jeesuse tunnistus on prohvetikuulutamise vaim!» Ilm 19, 10

«Tõesti, Issand Jehoova ei tee midagi ilmutamata oma nõu oma sulaseile proh-veteile!» Am 3, 7. Kogudus tunnustab, et

see and ilmnes Ellen G. White elus ja töös.

19 Tuhanda aastane ajastu on patu algatajale Saatanale vangistus ja järelemõtlemise aeg inimtühjal ja laastatud Maal. Kristuse taastulekul pühad saavad võetud taevasse, teised surevad.

«Sest et Issand tuleb taevast alla sõjahüüuga, peaingli hääle ning Jumala pasunaga, ja Kristuses surnud tõused üles esmalt; selle järele ristatakse meid, kes elame ja üle jääme, ühtlasi nendega pilvede peal Issandale vastu üles õhku, ja nõnda saame olla ikka ühes Issandaga.» 1 Ts 4, 16, 17

«Ja teised tapeti mõõgaga, mis lähtus selle suust, kes istus hobuse seljas.» Ilm 19, 21

«Ma vaatasin maad, ja ennäe, see oli tühi ja paljas; ma vaatasin taevasse poole, aga neil ei olnud valgust! Ma vaatasin mägesid, ja ennäe, need vabisesid ja kõik künkad kõikusid! Ma vaatasin, ja ennäe, ei olnud ühtki inimest ja kõik taeva linnud olid põgenenud! Ma vaatasin, ja ennäe, viljakas maa oli kõrb ja kõik selle linnad maha kistud Jehoova palge ees, tema vihaldõma ees!» Jr 4, 23—26

«Ja sel päeval ei ole valgust: on külm ja pakane!» Sk 14, 6

«Ja ta võttis kinni lohe, vana maa, see on Kuradi ehk Saatan, ja sidus ta ahelaisse tuhandeks aastaks ja heitis ta sügavikku ja pani ta luku taha ja vajutas pealepoole teda pitseri, et ta enam ei eksitaks rahvaid, kuni need tuhat aastat otsa saavad. Pärast seda peab teda natukeseks ajaks lahti lastama.» Ilm 20, 2, 3

Samal ajal esitatakse lunastatuid hukki Isale ja nad võivad veenduda Jumala kohtu õigluses nende suhtes, kel ei olnud osa esimesest ülestõusmisest.

«Ja ma nägin aujärgi ja neid, kes nendel istusid; ja kohus anti nende käte; ja ma nägin nende hingi, kelle pead olid ära rajatud Jeesuse tunnistuse ja Jumala sõna pärast ja kes ei olnud kummardanud metsalist ega tema kuju ega olnud võtnud tema märgi oma otsaesisele ja oma käe peale. Ja nad virgusid ellu usus ja valit-sesid kuninglikult ühes Kristusega tuhat aastat. Aga muud surnud ei elustunud mitte, kuni need tuhat aastat otsa saavad. See on esimene ülestõusmine. Önnis ja püha on see, kellel on osa esimesest ülestõusmisest; nende üle ei ole teisel surmal meeleva, vaid nad peavad oleraa Jumala ja Kristuse preestrid ja valitsemal kuninglikult ühes temaga need tuhat aastat.» Ilm 20, 4—6

20 Pärast tuhandet aastat Jumal loob kõik uueks. Endisesse ilusse unen-datud Maa jääb igavesti Issanda pühade eluasemeks. Aabrahamile antud tööts, et Kristuse läbi tema ja ta sugu pärrib maa lõputus igavikus, täitub. «Ja kuningriik ning valitsus, ja võim kuningriikide üle kogu taeva all antakse kõige-kõrgema pühale rahvale! Tema kuningriik on igavene kuningriik ja kõik valit-sused peavad teda teenima ning tema-le alistuma!» Tn 7, 27 Kristus valitseb üle kõige Issandana.» Ja kõike loodut, mis taevas ja maa peal ja maa all ja meres, ja kõike, mis nendes on, kuulsin ma ütlevat: «Sellele, kes istub aujärjel, ja Talle-le olgu kiitus ja au ja austus ja vägi ajastute ajastuteni!» Ilm 5, 13

«Oodates ja igatsedes Jumala päeva tulekut, mille pärast taevad süüdatult laostuvad ja maailma algained kuumuses ära sulavad. Aga meie ootame tema töö-tuse järgi uusi taevasid ja uut maad, kus õigus elab!» 2 Pt 3, 12, 13

«Ja ma nägin uut taevasid ja uut maad; sest esimene taevas ja esimene maa olid kadunud ja merd ei olnud enam. Ja ma nägin püha linna, uut Jeruusalemma, taevast Jumala juurest maha tulevat, valmistunud otsekui pruut, kaunistatud oma mehele. Ja ma kuulsin suurt häälet aujärjelt ütlevat: «Vaata, Jumala telk on inimeste juures! Ja tema asub nende juur-de elama ja nemed on tema rahvad ja Jumal ise on nendega. Ja tema pühib ära kõik pisarad nende silmist, ja surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist ega vaeva ei ole enam. Sest endised asjad on möödunud!» Ja kes aujärjel situs, ütles: «Vaata, ma teen kõik uueks!» Ja ta ütles: «Kirjuta, sest need sõnad on ustavad ja tõelised!» Ilm 21, 1—5

(Lõpp)

Paide rajooni SP Adventkoguduste väljaanne, 202810 Türi, Koidula 34, tel. 79 068, Laduda antud 28.05.90. Trükkida antud 7.06. 90. Tellimuse nr. 1386. Maht 0,5. Tiraaž 5000. Hind 20. kop. Paide Trükikoda, Pärnu 57.